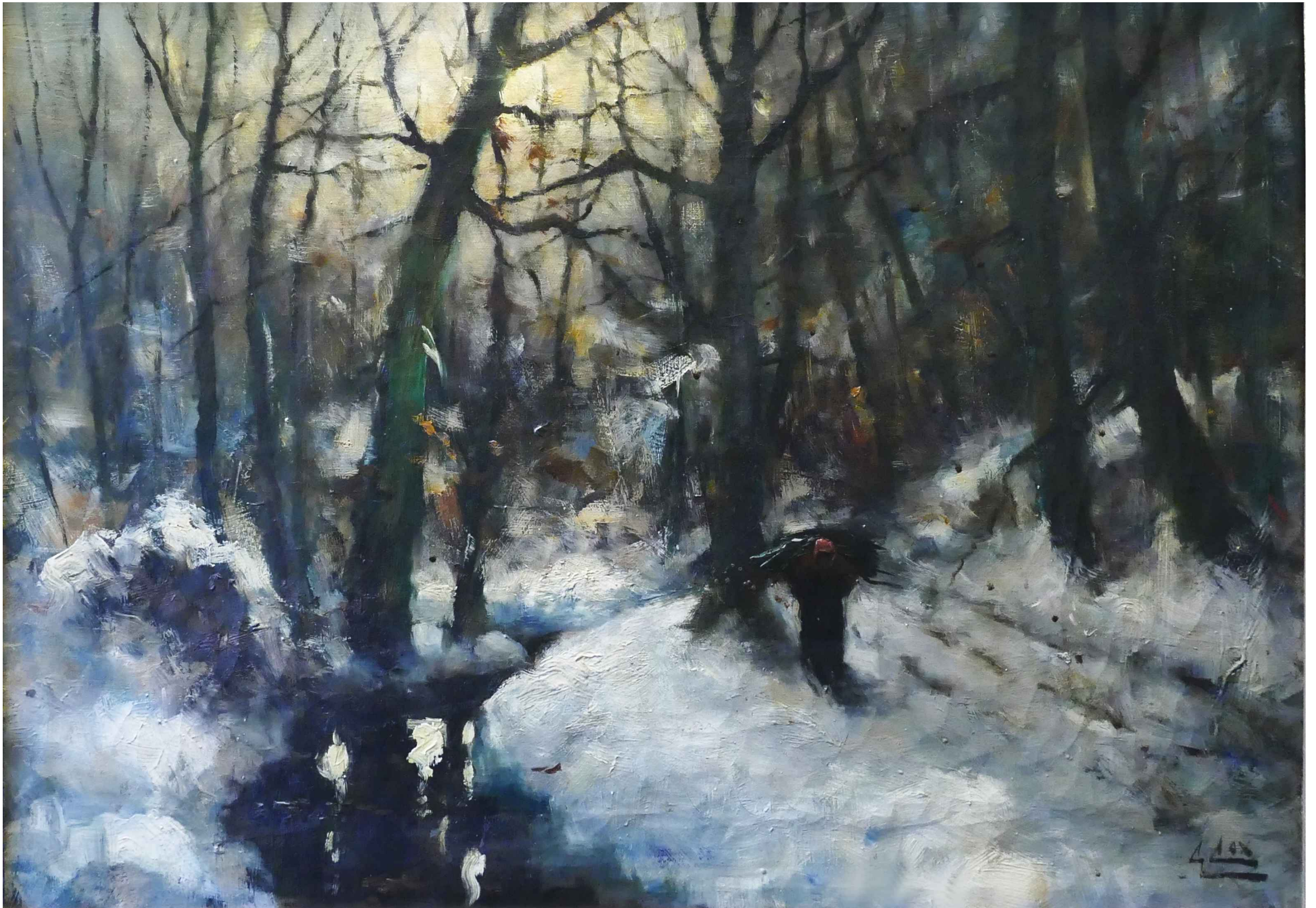
Sprokkelen in sneeuw, Gerard Cox, de oudere

De schneeuwlast brak de takken af
zijn her en der verspreid
Een sprokkelvrouw met moeite zoekt
haar vracht groeit mettertijd
Nog ver te gaan, 't al donker wordt
de sporen lijken vreemd
Er komt een wind, blaast wolken weg
de maan naar huis geleidt

Schilderij: Gerard Cox, de oudere. Stichting Jacques van Mourik
Gedicht: Jan Kellendonk

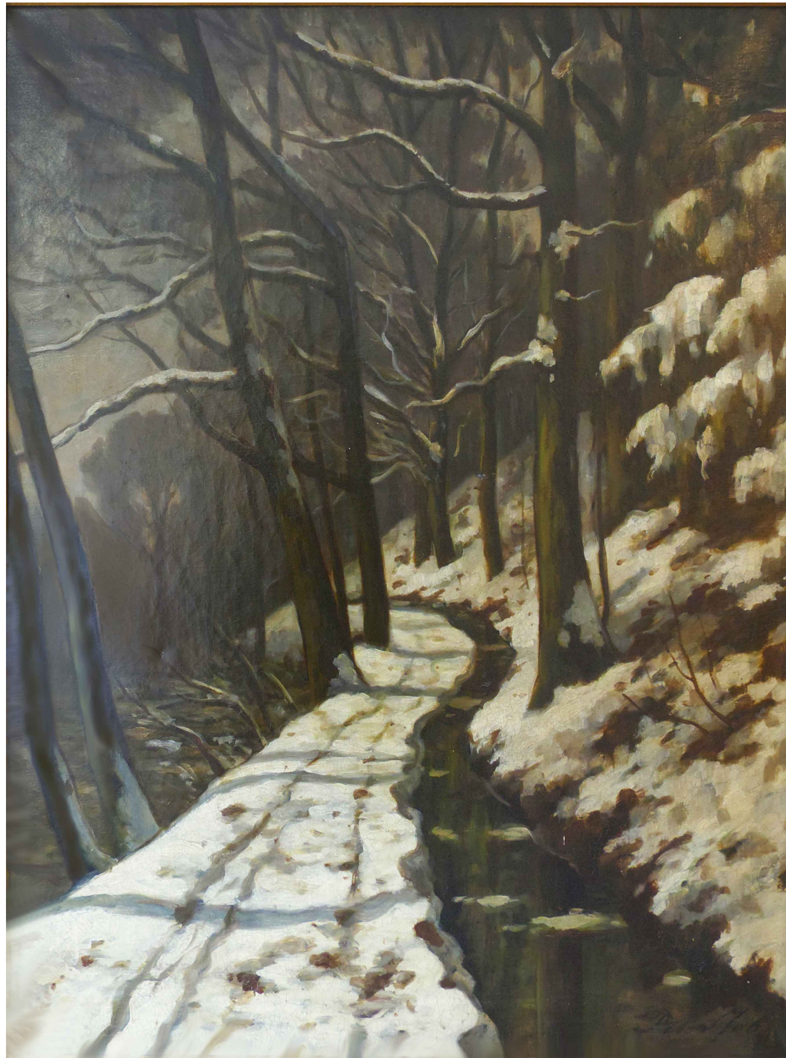
De opgebaarde schilder Peter Job
Schets van Jacques van Mourik
Plasmolen, 27 november 1957

't Was bijna klaar uw laatste werk,
het staat tegen de muur
Een venster op een wereld waar
het licht schijnt zonder duur
Uw schildervriend vol eerbied schetst
hoe u bent opgebaard
Uw hoofd, uw hand die tekende
nog in het laatste uur

Schets: Jacques van Mourik, kasteel te Arcen, Limburg
Gedicht: Jan Kellendonk

Het beekje van Plasmolen, Peter Job

De westenwind strijkt door het bos,
het voorjaar meldt zich aan
Het druppelt al en 't beekje stroomt,
de winter gaat stilaan
Maar middernacht, de sneeuw bevriest,
geluidloos sluipt een vos
De tijd staat stil in't kille licht
der onbewolkte maan

Schilderij: Peter Job, Stichting Jacques van Mourik
Gedicht: Jan Kellendonk

„Hoeve“ van Leo Niehorster

De rijksweg ligt aan 't einde van
een kronkelpad door zand
Het straatlawaai verliest zich snel
in het beboste land
Een duif die koert in 't ochtendlicht
en merels 's avonds laat
Een kruik met water uit de beek
gevuld tot aan de rand

Schilderij: Leo Niehorster, privé-bezit
Gedicht: Jan Kellendonk

Maaslandschap, Leo Niehorster

Een visser stuurt zijn boot aan wal
en trekt hem op de kant
Een reigerpaar, eerst opgeschrikt,
strijkt neer weer op het strand
De volle maan in deze nacht
zich onversluierd toont
En in de wind het klokgelui
verwaait over het land

Pastel: Leo Niehorster, privé-bezit
Gedicht: Jan Kellendonk

Magnolia, Jopie van Kampen

De hemel zwart, de donder gromt
een buitje komt daar niet
Er dient zich aan een hagelbui
het plenst al in't verschiet
Magnolia. een enk'le twijg.
gered door vrouwenhand
Terwijl de storm in tuin en hof
geen enk'le bloem ontziet

Schilderij: Jopie van Kampen, Kasteel te Arcen
Gedicht: Jan Kellendonk

Gezicht bij Plasmolen, kleurendruk van Leo Niehorster

Het kronkelpad, omhoog, omlaag
leidt naar de rand van't woud
Was lang van huis, teruggekeerd,
iets mooiers nooit aanschouwd
De trouwe hond van vreugde blaft
van ver hij antwoord krijgt
Na korte rust een weg gebaand
door't laatste kreupelhout

Druk: Leo Niehorster, privé-bezit
Gedicht: Jan Kellendonk